

UOHSX00KKGQC

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0161/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-45766/2024/161

Brno 3. 12. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 2. 10. 2024, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 3. 10. 2024 obviněným –

- **statutární město Děčín**, IČO 00261238, se sídlem Mírové nám. 1175/5, 405 02 Děčín, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 8. 8. 2024 Mgr. Narcisem Tomáškem, advokátem, ev. č. ČAK 00688, se sídlem U Starého Mostu 111/4, 405 02 Děčín,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-35556/2024/500 ze dne 17. 9. 2024, ve znění opravného rozhodnutí č. j. ÚOHS-36042/2024/500 ze dne 20. 9. 2024, vydanými ve správním řízení o přestupku zahájeném z moci úřední pod sp. zn. ÚOHS-S0611/2024/VZ, vedeném ve věci možného spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, obviněným v souvislosti s otevřenou soutěží o návrh „**Dvoufázová výtvarná soutěž o návrh – Pohádková kašna Děčín**“, jejíž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 9. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 9. 2022 pod ev. č. Z2022-038382, ve znění pozdější opravy, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 30. 9. 2022 pod ev. č. 2022/S 189-535660, ve znění pozdější opravy,

jsem na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

I.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0611/2024/VZ, č. j. ÚOHS-35556/2024/500 ze dne 17. 9. 2024, ve znění opravného rozhodnutí č. j. ÚOHS-36042/2024/500 ze dne 20. 9. 2024, podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 152 odst. 5 a § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **ve výrocích I a II**

m ě n í m

tak, že nově výrok I zní:

Obviněný – statutární město Děčín, IČO 00261238, se sídlem Mírové nám. 1175/5, 405 02 Děčín – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, tím, že v otevřené soutěži o návrh „Dvoufázová výtvarná soutěž o návrh – Pohádková kašna Děčín“**, jejíž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 9. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 9. 2022 pod ev. č. Z2022-038382, ve znění pozdější opravy, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 30. 9. 2022 pod ev. č. 2022/S 189-535660, ve znění pozdější opravy, **nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona, když z dokumentace o soutěži o návrh, resp. zejm. ze zprávy o hodnocení soutěžních návrhů („Protokol o průběhu 1. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 17. 2. 2023 a „Protokol o průběhu 2. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 24. 8. 2023) není seznatelné, jak byly jednotlivé soutěžní návrhy posouzeny a hodnoceny, neboť nejsou zřejmé důvody stanovení pořadí návrhů a snížení počtu účastníků, kdy tam uvedený popis posouzení a hodnocení soutěžních návrhů je značně strohý a obecný a ani neodpovídá v čl. 14 soutěžních podmínek stanoveným kritériím hodnocení, v důsledku čehož je postup jmenovaného obviněného při posouzení a hodnocení soutěžních návrhů nepřezkoumatelný, a tudíž i netransparentní, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr návrhu a soutěž o návrh se po výběru návrhu považuje za ukončenou.**

Nově výrok II zní:

Obviněný – statutární město Děčín, IČO 00261238, se sídlem Mírové nám. 1175/5, 405 02 Děčín – **se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, tím, že v otevřené soutěži o návrh „Dvoufázová výtvarná soutěž o návrh – Pohádková kašna Děčín“**, jejíž oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 26. 9. 2022 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 9. 2022 pod ev. č. Z2022-038382, ve znění pozdější opravy, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 30. 9. 2022 pod ev. č. 2022/S 189-535660, ve znění pozdější opravy, **nedodržel pravidlo pro soutěž o návrh stanovené v § 148 odst. 4 citovaného zákona, když nezajistil, aby porota hodnotila anonymní soutěžní návrhy, resp. když anonymitu předložených soutěžních návrhů vůči členům poroty nezajistil**

až do okamžiku, než porota dospěla k finálnímu stanovisku o vítězném návrhu, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr návrhu a soutěž o návrh se po výběru návrhu považuje za ukončenou.

II.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0611/2024/VZ, č. j. ÚOHS-35556/2024/500 ze dne 17. 9. 2024, ve znění opravného rozhodnutí č. j. ÚOHS-36042/2024/500 ze dne 20. 9. 2024, podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **ve výrocích III a IV**

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Postup obviněného v soutěži o návrh a průběh správního řízení

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“),¹ k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, a rovněž podle § 270 odst. 5 zákona k projednávání přestupků podle tohoto zákona a ukládání pokut za jejich spáchání, obdržel dne 23. 11. 2023 podnět ze dne 22. 11. 2023 (dále jen „**podnět**“) s žádostí o prošetření postupu obviněného – Statutární město Děčín, IČO 00261238, se sídlem Mírové nám. 1175/5, 405 02 Děčín, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 8. 8. 2024 Mgr. Narcisem Tomáškem, advokátem, ev. č. ČAK 00688, se sídlem U Starého Mostu 111/4, 405 02 Děčín (dále jen „**zadavatel**“ nebo „**obviněný**“) – ve věci níže uvedené soutěže o návrh.
2. Zadavatel, jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona, zahájil podle § 145 zákona dne 26. 9. 2022 odesláním oznámení soutěže o návrh k uveřejnění otevřenou soutěž

---

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na „**zákon**“, jde vždy o znění účinné ke dni zahájení soutěže o návrh, tj. ke dni 26. 9. 2022.

Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na „**zákon ve znění účinném po novele**“ nebo „**zákon po novele**“, jde vždy o znění zákona účinného po nabytí účinnosti zákona č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tj. ode dne 16. 7. 2023.

Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení, tj. ke dni 2. 8. 2024, tedy procesní postup Úřadu se řídí zákonem ve znění účinném po novele.

o návrh „Dvoufázová výtvarná soutěž o návrh – Pohádková kašna Děčín“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 29. 9. 2022 pod ev. č. Z2022-038382, ve znění pozdější opravy, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 30. 9. 2022 pod ev. č. 2022/S 189-535660, ve znění pozdější opravy (dále jen „**soutěž o návrh**“).

3. Zadavatel stanovil v dokumentu nazvaném „Soutěžní podmínky otevřené, dvoufázové, výtvarné soutěže o návrh“ (dále jen „**soutěžní podmínky**“) podrobnosti týkající se soutěže o návrh. Předmětem soutěže byly dle bodu 5 soutěžních podmínek sochy pro secesní kašnu/fontánu na Masarykově náměstí v Děčíně, která je kulturní památkou, ve dvou možných variantách. První variantou mohly být bronzové repliky na základě původní dokumentace (návrh replik), druhou variantou mohla být volná sochařská figurální tvorba z libovolného materiálu, která by se vztahovala k příběhu o Loubském prameni (volná tvorba). Jako záměr soutěže o návrh zadavatel definoval nalezení optimálního výtvarného řešení výzdoby pohádkové kašny včetně druhu materiálu.
4. V bodě 7 soutěžních podmínek specifikoval zadavatel svůj úmysl zadat na základě výsledků soutěže o návrh veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota činí 15 000 000 Kč bez DPH.
5. Kritéria hodnocení stanovil zadavatel v bodě 14 soutěžních podmínek s tím, že byla stanovena bez pořadí významnosti. Kritéria pro hodnocení první fáze soutěže o návrh (čl. 14.1) byla (i) celková výtvarná úroveň návrhu, kvalita provedení a naplnění soutěžních podmínek, (ii) začlenění návrhu do určeného prostoru, (iii) hospodárnost a proveditelnost návrhu. Kritéria pro hodnocení druhé fáze soutěže o návrh (čl. 14.2) byla identická s kritérii stanovenými pro první fázi, doplněná o čtvrté kritérium (iv) „*[v] případě soch z bronzu či jiných materiálů dle jeho povahy (slitiny kovu, kovu) bude předmětem hodnocení portfolio slévače. Vlastní závazek účastníka se slévačem bude obsahovat až druhá obálka*“.
6. Z dokumentace soutěže o návrh plyne, že zadavatel obdržel ve lhůtě pro podání soutěžních návrhů celkem 11 soutěžních návrhů ve fyzické podobě a 10 soutěžních návrhů v elektronické podobě. Do druhé fáze soutěže o návrh postoupilo 6 návrhů, přičemž autoři 5 postupujících návrhů podali ve druhé fázi dopracovaný soutěžní návrh.
7. Zadavatel dne 22. 9. 2023 prostřednictvím profilu zadavatele odeslal účastníkům soutěže o návrh „Oznámení o výběru návrhu“ ze dne 21. 9. 2023 (dále jen „**oznámení o výběru návrhu**“). Z obsahu oznámení o výběru návrhu vyplývá, že zadavatel dne 19. 9. 2023 usnesením č. RM 23 15 31 07 rozhodl o pořadí návrhů na prvních třech místech, přičemž tito účastníci soutěže o návrh budou vyzváni k účasti v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 65 odst. 1 zákona a bude s nimi jednáno v pořadí dle jejich umístění. Zadavatel rovněž rozhodl o udělení finanční odměny autorům, jejichž návrhy postoupily do druhé fáze soutěže, avšak neumístily se na prvních třech místech.
8. Proti rozhodnutí, resp. oznámení o výběru návrhu obdržel zadavatel dne 6. 10. 2023 nedatované námítky MgA. [B. K.] jakožto autorky soutěžního návrhu č. 6 a dne 9. 10. 2023 námítky z téhož dne MgA. [K. H.] jakožto autora soutěžního návrhu č. 8.
9. Rozhodnutími ze dne 19. 10. 2023, která jmenovaní účastníci soutěže o návrh obdrželi téhož dne, zadavatel námítky odmítl (dále jen „**rozhodnutí o námítkách**“).
10. Vzhledem k tomu, že následný návrh podle § 251 zákona nebyl podán, soutěž o návrh se podle § 149 odst. 3 písm. b) zákona považuje za ukončenou dne 30. 10. 2023.

11. Úřad obdržel dne 23. 11. 2023 podnět ze dne 22. 11. 2023 s žádostí o prošetření postupu zadavatele ve věci soutěže o návrh a vyžádal si veškerou relevantní dokumentaci od zadavatele.
12. Protože Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se zadavatel dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o přestupcích**“) a podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), řízení o přestupcích z moci úřední vydáním příkazu sp. zn. ÚOHS-S0611/2024/VZ, č. j. ÚOHS-29656/2024/500 ze dne 2. 8. 2024 (dále jen „**příkaz**“), který byl obviněnému doručen téhož dne. Vydáním příkazu bylo zahájeno řízení o přestupku z moci úřední (dále jen „**řízení o přestupcích**“).
13. Proti příkazu podal dne 9. 8. 2024 obviněný odpor z téhož dne (dále jen „**odpor**“). Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.
14. Účastníkem řízení o přestupcích je dle § 256 zákona a dle § 68 písm. a) zákona o přestupcích obviněný.

II. Napadené rozhodnutí

15. Dne 17. 9. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0611/2024/VZ, č. j. ÚOHS-35556/2024/500, ve znění opravného rozhodnutí č. j. ÚOHS-36042/2024/500 ze dne 20. 9. 2024 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým obviněného shledal vinným ze spáchání dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona a uložil za jejich spáchání obviněnému pokutu.
16. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že obviněný se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v soutěži o návrh nedodržel zásadu transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 zákona, když z dokumentace o soutěži o návrh, resp. zejm. ze zprávy o hodnocení soutěžních návrhů („Protokol o průběhu 1. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 17. 2. 2023 a „Protokol o průběhu 2. fáze výtvarné soutěže o návrh“ ze dne 24. 8. 2023) není seznatelné, jak byly jednotlivé soutěžní návrhy posouzeny a hodnoceny, neboť nejsou zřejmé důvody stanovení pořadí návrhů a snížení počtu účastníků, kdy tam uvedený popis posouzení a hodnocení soutěžních návrhů je značně strohý a obecný a ani neodpovídá v bodu 14 soutěžních podmínek stanoveným kritériím hodnocení, v důsledku čehož je postup obviněného při posouzení a hodnocení soutěžních návrhů nepřezkoumatelný, a tudíž i netransparentní, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr návrhu a soutěž o návrh se po výběru návrhu považuje za ukončenou.
17. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že obviněný se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v soutěži o návrh nedodržel pravidlo pro soutěž o návrh stanovené v § 148 odst. 4 zákona, když nezajistil, aby porota hodnotila anonymní soutěžní návrhy, resp. když anonymitu předložených soutěžních návrhů vůči členům poroty nezajistil až do okamžiku, než porota dospěla k finálnímu stanovisku o vítězném návrhu, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr návrhu a soutěž o návrh se po výběru návrhu považuje za ukončenou.

18. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad obviněnému podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona uložil pokutu ve výši 120 000 Kč a výrokem IV Úřad obviněnému stanovil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.
19. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že nelze než provedené hodnocení soutěžních návrhů označit za netransparentní a nepřezkoumatelné, a tedy rozporné se zákonem, neboť hodnocení soutěžních návrhů zaznamenané v protokolu o průběhu 1. fáze a v protokolu o průběhu 2. fáze soutěže o návrh (dále také jen „protokoly“) znemožňují „rekonstrukci“ procesu hodnocení. Popis hodnocení soutěžních návrhů neodpovídá kritériím hodnocení stanoveným v soutěžních podmínkách a současně je značně „kusý“, což vzbuzuje pochybnosti o férovosti a řádnosti hodnocení soutěžních návrhů a v konečném důsledku i o férovosti a řádnosti celého průběhu soutěže o návrh.
20. Úřad posoudil všechny tři znaky skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona a shledal, že byly naplněny (spočívající v /i/ nedodržení pravidel stanovených pro zvláštní postupy podle části šesté zákona ze strany obviněného, že /ii/ postup obviněného mohl mít vliv na výběr návrhu (minimálně v potenciální rovině), neboť o výběru nejvhodnějšího návrhu bylo rozhodnuto na základě netransparentního a neprůkazného hodnocení, /iii/ šetřenou soutěž o návrh lze považovat za ukončenou ke dni 30. 10. 2023).
21. Dle odůvodnění výroku II napadeného rozhodnutí má Úřad za prokázané, že porota se v posuzovaném případě identitu účastníků soutěže o návrh dozvěděla dříve, než dospěla ke svému finálnímu stanovisku o vítězném návrhu, neboť ze spisové dokumentace vyplývá, že po „odkrytí“ autorů soutěžních návrhů znovu hlasovala o pořadí návrhů, které byly hodnoceny v druhé fázi soutěže o návrh. Úřad uzavřel, že porota v rozporu s § 148 odst. 4 zákona nehodnotila anonymní návrhy a že obviněný tak nesplnil svou povinnost zajistit, aby po celou dobu hodnocení návrhů byla vůči porotě zachována jejich anonymita. Úřad dále posoudil zbylé dva znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona a shledal, že byly naplněny (postup obviněného mohl mít vliv na výběr návrhu, neboť porota před svým konečným rozhodnutím nehodnotila anonymní návrhy; šetřenou soutěž o návrh lze považovat za ukončenou ke dni 30. 10. 2023).
22. K uložení pokuty výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že postupem obviněného byl v šetřeném případě porušen právem chráněný zájem spočívající v řádné a férové hospodářské soutěži, tj. zájem na dodržení zákonného postupu pro průběh zadávacího řízení a jiných postupů dle zákona (tj. v tomto případě soutěže o návrh) a pro výsledný výběr dodavatele (tj. v tomto případě vítězný návrh). Podle výkladové praxe Úřadu se v posuzovaném případě nejedná o přestupek svým charakterem nejzávažnější, neboť obviněný svým postupem zcela nevyločil hospodářskou soutěž, když provedl soutěž o návrh, jíž se účastnilo 10 dodavatelů. Avšak postupem obviněného byl dotčen samotný proces posouzení a hodnocení návrhů, jejichž transparentní provedení je základním předpokladem pro zajištění řádné hospodářské soutěže. Proto byl z obecného pohledu přestupek obviněného hodnocen jako typově závažný a byla mu uložena pokuta ve stanovené výši. Výrok IV je akcesorické povahy vůči předcházejícím výrokům, protože jím byla obviněnému uložena povinnost uhradit paušální částkou náklady řízení.

III. Rozklad obviněného

23. Napadené rozhodnutí v celém rozsahu napadl obviněný rozkladem ze dne 2. 10. 2024, doručeným Úřadu dne 3. 10. 2024. Napadené rozhodnutí obviněný obdržel dne 23. 9. 2024, rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
24. Obviněný s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť má za to, že není v souladu se zákonem, a to z několika důvodů.

Námítka vůči porušení zásady transparentnosti

25. Obviněný má za to, že v rámci soutěže o návrh postupoval zcela v souladu se zákonem, a to zejména s přihlédnutím ke specifickým výtvarné soutěže o návrh, která se dle jeho názoru liší od běžného zadávacího řízení či architektonické soutěže. Obviněný zdůraznil, že vzhledem k povaze uměleckých soutěží je hodnocení nevyhnutelně subjektivní a nelze jej žádným způsobem kvantifikovat. Porota dle obviněného postupovala na základě odborné diskuze a hlasování, a přestože texty poroty mohou být strohé, jejich závěry jsou přezkoumatelné a naplňují požadovaný standard.
  26. Obviněný se domnívá, že zákon ani soutěžní podmínky nevyžadují podrobnou analýzu jednotlivých návrhů v rámci odůvodňování rozhodnutí poroty, a ani současně nelze přesně specifikovat, v jaké rovině bude odůvodnění poroty již dostatečné a v jaké rovině bude takové odůvodnění ještě nedostatečné. Obviněný má za to, že Úřad využívá v rámci tohoto řízení přepjatý formalismus, který se výrazněji rozchází se smyslem a účelem zákona. Za klíčové obviněný považuje, že dle jeho názoru porota na základě dialogu provedla objektivní a nestranné posouzení jednotlivých návrhů, a že z hodnocení jsou důvody rozhodnutí jasné a seznatelné. Z obsahu protokolů o průběhu 1. a 2. fáze soutěže o návrh obviněný dále dovozuje, z jakých důvodů, proč a v jakém závěrečném pořadí byly návrhy hodnoceny. Proto také obviněný odmítá argumentaci použitou v podnětu a hodnotí jako mylné tvrzení, že „výběr návrhu byl učiněn bez odůvodnění, nepřezkoumatelně a nejasně“ (srov. bod 10 napadeného rozhodnutí).
  27. Ohledně konkrétní důvodnosti porotou učiněného závěru obviněný v rozkladu uvedl, že jako zadavatel není kompetentní k upřesnění nebo nahrazení vůle poroty, neboť se veskrze jedná o odbornou část (odborný aspekt) soutěže.
  28. Obviněný dále namítal, že rozsah odůvodnění hodnocení poroty se různí v závislosti na typu soutěže, přičemž rozlišuje soutěže architektonické a urbanistické od výtvarných soutěží. Dle jeho názoru jsou dány zcela jiné možnosti zevrubného odůvodnění právě v případě soutěže architektonické a urbanistické, avšak v umělecké soutěži o návrh se vždy jedná o, byť odborné, přesto subjektivní hodnocení poroty. Zásadní v tomto směru je dle obviněného základní seznatelnost důvodů, tj. aby odůvodnění poroty shrnovalo základní parametry a důvody, pro které bylo rozhodnuto tak, jak bylo rozhodnuto.
- #### *Námítka proti porušení anonymity*
29. Obviněný nesouhlasí se závěry napadeného rozhodnutí ohledně porušení anonymity stanovené v § 148 odst. 4 zákona, když bylo Úřadem shledáno, že odborná porota se identitu účastníků soutěže o návrh dozvěděla dříve, než dospěla ke svému finálnímu stanovisku o vítězném návrhu. Obviněný v rozkladu k výroku II napadeného rozhodnutí namítá, že závěr

Úřadu je zatížen vadou nesprávného právního posouzení, a že současně Úřad dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, jelikož neprovedl důkazy navrhované obviněným.

30. Především obviněný, s ohledem na samotný průběh soutěže o návrh a na veškerou spisovou dokumentaci, tvrdí, že odborná porota postupovala zcela v souladu se zákonem a zejména v souladu s § 148 odst. 4 zákona. Obviněný v rozkladu argumentuje tím, že hlasování o pořadí návrhů na 1. až 5. místě, ke kterému dle protokolů došlo dne 24. 8. 2023 po 12:16, tj. po otevření obálek obsahujících identifikační údaje autorů jednotlivých soutěžních návrhů, se týkalo pouze způsobilosti pro jednací řízení bez uveřejnění, a nikoli změny pořadí návrhů. Porota dle obviněného nehlasovala znovu o pořadí návrhů, pouze sekundárním hlasováním potvrdila zadavateli svůj odborný názor, že může vést jednací řízení bez uveřejnění se všemi autory oceněných návrhů, aniž by podstoupil riziko, že některý z autorů nebude schopen dílo realizovat.
31. V rozkladu obviněný opakovaně uvádí, že nedošlo k opětovnému hlasování o pořadí návrhů, a že nemohlo dojít ke změně již odhlasovaného pořadí, jelikož i v případě, kdy by porota shledala nedostatečnou kvalifikaci některého účastníka, nedošlo by k hlasování, ani ke změně pořadí. Proto také obviněný nesouhlasí se závěrem Úřadu, že jeho postup ve věci mohl mít vliv na výběr návrhu minimálně v potenciální rovině. Dle obviněného i z protokolů vyplývá, že po tzv. sekundárním hlasování nedošlo ke změně pořadí návrhů, proto uvedené – dle názoru obviněného – nemělo fakticky žádný vliv na průběh výběru a proces hodnocení poroty. Obviněný v této části rozkladu připomněl, že za účelem vyjasnění skutkového stavu navrhoval provedení výslechů členů odborné poroty, avšak Úřad jeho návrh zamítl.
32. K tomuto okruhu námitek obviněný poukázal rovněž na soutěžní podmínky, přičemž odůvodňoval, že anonymita soutěže je zajišťována do té míry, jak je stanoveno v pravidlech, a pokud tato pravidla výslovně umožňují, aby porota znala identitu účastníků po určitém bodu postupu, nejedná se o její narušení, ale o legitimní součást hodnotícího procesu, který nijak nevybočuje z řady ostatních soutěží o návrh. Svůj názor obviněný opírá o potvrzení České komory architektů (dále jen „ČKA“), dle něhož jsou soutěžní podmínky soutěže o návrh v souladu se soutěžním řádem ČKA, zvláště, když soutěžní řád ČKA výslovně stanoví, že je v souladu s § 143 a násl. zákona, v důsledku čehož má obviněný za to, že nemohlo dojít k porušení principu anonymity v rámci soutěže o návrh.
33. Obviněný uzavírá, že s ohledem na skutečnost, že Úřad nepřistoupil na jeho návrh, když požadoval provedení výslechu svědků, se Úřad dopustil nesprávného právního posouzení v otázce anonymizace a současně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a nesprávným právním závěrům.

Námítka vůči procesním nedostatkům

34. Obviněný má dle další rozkladové námítky za to, že předmětné řízení z moci úřední nemělo být Úřadem vůbec zahájeno. Protože se účastníci soutěže o návrh, kteří podali své námítky, po doručení rozhodnutí o námitkách neobrátili na Úřad s návrhem na zahájení řízení podle § 249 zákona, shledává obviněný v tomto neuplatnění procesních práv souhlas těchto účastníků s průběhem soutěže o návrh. Doručení podnětu Úřadu k prověření postupu obviněného, na jehož podkladě bylo zahájeno toto řízení, dle obviněného svědčí o snaze některého z účastníků soutěže o návrh jinými procesními prostředky realizovat práva, která nevyužil zejména s ohledem na úhradu kauce, jež při podání podnětu nemusí být hrazena.

Obviněný považuje takové jednání účastníka soutěže o návrh za zcela vědomé obcházení zákona, které by nemělo požívat právní ochrany.

Námítka nepřiměřené sankce

35. Dle obviněného Úřad při ukládání pokuty postupoval v rozporu se zákonem, když nedostatečně odůvodnil některé své závěry a postupy, proto napadené rozhodnutí dle obviněného trpí vadou nepřezkoumatelnosti. Navíc, uložená pokuta se obviněnému jeví jako nepřiměřeně vysoká, a to zejména proto, že obviněný zcela nevyloučil hospodářskou soutěž, když provedl soutěž o návrh s větším množstvím účastníků, čímž dle obviněného nedošlo k významnému poškození práv ostatních účastníků soutěže. Současně je nutno zohlednit, že údajné porušení pravidel mělo dle obviněného pouze formální charakter a neovlivnilo výsledné hodnocení návrhů.
36. Obviněný brojí vůči nesprávné aplikaci ustanovení zákona a správního řádu Úřadem v napadeném rozhodnutí, především s ohledem na výši uložené pokuty. Nesouhlasí s názorem Úřadu, jenž konstatoval, že celkovou cenu veřejné zakázky nelze zjistit, proto vycházel z ceny 20 000 000 Kč, přičemž dle obviněného Úřad tento svůj závěr neodůvodnil. Napadené rozhodnutí v této části považuje obviněný za nepřezkoumatelné.
37. Obviněný má za to, že hodnotu veřejné zakázky bylo možné objektivně určit tak, aby cena zakázky odpovídala primárně součtu veškerých odměn, jež byly uděleny v rámci dané soutěže o návrh. Obviněný vychází z úvahy, že cílem soutěže o návrh je získání samotného návrhu, ne realizace návrhu, a to i v případě, kdy si zadavatel realizaci prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění vyhradil, jelikož ani v tomto případě není zadavateli stanovena povinnost daný návrh realizovat. Proto obviněný vychází při stanovení hodnoty zakázky z čl. 15.1 soutěžních podmínek, dle nichž by bylo možné stanovit hodnotu zakázky na částku 300 000 Kč. Z této částky by pak měla být v případě změny či zrušení napadeného rozhodnutí dle obviněného stanovena pokuta. Pokud by předseda Úřadu nepřistoupil na výše uvedenou argumentaci obviněného, má obviněný za to, že by bylo v teoretické rovině možné vycházet z hodnoty zakázky stanovené součtem odměny zaplacené za vítězný návrh a předpokládané ceny realizace takového návrhu. Takový postup však není dle obviněného správný, avšak podle názoru obviněného více odpovídá skutečné ceně zakázky, než paušální částka 20 000 000 Kč.
38. Další část svých námitek zaměřil obviněný vůči posouzení přiměřenosti pokuty s ohledem na ekonomickou situaci obviněného, přičemž Úřad dle obviněného posoudil izolovaně pouze příjmy obviněného. Posouzení s přihlédnutím pouze k jednomu finančnímu údaji není dle obviněného způsobilé zhodnotit komplexně ekonomickou situaci obviněného.
39. Protože se obviněný domnívá, že v předmětné věci nedošlo z jeho strany k závažnému zásahu do hospodářské soutěže a nedošlo k ohrožení či omezení práv ostatních účastníků soutěže, považuje charakter případně Úřadem konstatovaných pochybení za převážně formální. Obviněný má za to, že dodržel materiální podstatu zásad zákona, přičemž závažnost přestupků považuje za malou. Namítá, že uložení vysoké sankce by mělo negativní dopad především na občany města, které pokuta postihne nejvíce.
40. Obviněný zopakoval, že dle jeho názoru případné nedostatky v soutěži o návrh neměly reálný dopad na výběr vítězného návrhu, proto navrhl, aby při změně napadeného rozhodnutí došlo

k upuštění od uložené sankce, nebo aby předseda Úřadu přistoupil k moderaci pokuty tak, že pokutu významně sníží.

Závěr rozkladu

41. Obviněný žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání, případně aby rozhodl o změně napadeného rozhodnutí tak, že se snižuje uložená pokuta nebo že se řízení zastavuje.

IV. Řízení o rozkladu

42. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis společně se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

43. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k závěru uvedenému ve výrokové části tohoto rozhodnutí, který v podrobnostech odůvodňuji níže.

Ke znění zákona, dle kterého je nutno přestupky posuzovat a k důvodům změny výroku I a II napadeného rozhodnutí

44. Ačkoli Úřad správně posoudil, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 zákona nedodržením zásady transparentnosti a pravidla pro soutěž o návrh stanoveného v § 148 odst. 4 zákona tak, jak je uvedeno ve výroku I tohoto rozhodnutí (k těmto závěrům viz dále), přesto bylo nutno přistoupit ke změně výroku I a II napadeného rozhodnutí. Předseda Úřadu jako odvolací orgán je totiž povinen posoudit postup Úřadu podle relevantní právní úpravy, a to i bez návrhu, v řízení o přestupcích je navíc povinností odvolacího orgánu provést plný přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí. Proto bylo přistoupeno ke změně výroku rozhodnutí, byť takový postup nebyl rozkladem namítán.
45. Současně s vymezenými porušeními zákona je totiž třeba zohlednit konkrétní znění právní úpravy, podle které je nutno přestupky posuzovat. Napadené rozhodnutí tuto problematiku řeší pouze v poznámce č. 1 pod čarou (viz bod 1 napadeného rozhodnutí), přičemž s výsledným právním názorem Úřadu v tomto směru nelze souhlasit.
46. V uvedené poznámce pod čarou Úřad uvedl, že odpovědnost za přestupek posoudil podle § 2 zákona o přestupcích s tím, že odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku, přičemž podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Úřad následně posoudil pouze obecně otázku příznivosti pozdější právní úpravy a nevypořádal se s tím, kdy ke spáchání předmětných přestupků došlo. Úřad následně jenom konstatoval, že pozdější právní úpravu zákona neshledal „v rámci posuzovaných přestupků příznivější, neboť zejména i nadále by bylo možné konstatovat spáchání týchž přestupků obviněným při nedodržení stejné povinnosti a stejná by byla při posuzování kontextu trestu i možná sazba výše pokuty, kdy shodná by byla též úprava promlčecí doby, resp. zániku odpovědnosti obviněného za přestupky“.

47. V bodech 88-90 napadeného rozhodnutí, při úvaze o počátku a (ne)uplynutí promlčecí doby dle § 31 odst. 1 a násl. zákona o přestupcích pak Úřad konstatuje, že ke spáchání přestupků uvedených ve výrocích I a II napadeného rozhodnutí došlo dne 30. 10. 2023. Toto datum je podle Úřadu považováno za den, kdy byla soutěž o návrh ukončena, tedy promlčecí doba počíná dle napadeného rozhodnutí běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku (tj. od 31. 10. 2023), přičemž dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán.
48. Z výroku I a II napadeného rozhodnutí ovšem vyplývá, že Úřad odpovědnost za přestupek posoudil podle zákona ve znění účinném před účinností zákona č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „**novela zákona**“), i když byla předmětná novela zákona účinná ode dne 16. 7. 2023 a ke spáchání přestupků uvedených ve výrocích I a II napadeného rozhodnutí došlo dne 30. 10. 2023, tedy již za účinnosti novely zákona.
49. Vzhledem k výše uvedenému konstatuji, že Úřad v napadeném rozhodnutí nesprávně aplikoval zákon ve znění účinném před novelou zákona, čímž nesprávně kvalifikoval přestupky uvedené ve výrocích I a II napadeného rozhodnutí, když odkázal na úpravu § 268 odst. 1 písm. a) zákona, která však již v zákoně ve znění účinném po novele zákona popis přestupku souvisejícího se soutěží o návrh neobsahuje.
50. Přechodná ustanovení obsažená v čl. II odst. 1 novely zákona (dále jen „**přechodná ustanovení novely zákona**“) stanovují, že zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem zahájené přede dnem nabytí účinnosti této novely zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této novely zákona.
51. Přechodná ustanovení novely zákona jsou obsahově jiná než přechodná ustanovení zákona ve znění účinném před novelou zákona. Ve vztahu k řízení o správních deliktech (dle aktuální právní úpravy se jedná o přestupky) bylo v § 273 odst. 1 zákona výslovně uvedeno, že řízení o správních deliktech zahájená Úřadem přede dnem nabytí účinnosti zákona (tj. zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek) se dokončí podle původního zákona (tj. podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů).
52. Protože přechodná ustanovení novely zákona se o posuzování odpovědnosti za přestupek vůbec nezmiňují (řeší pouze řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem zahájené přede dnem nabytí účinnosti novely zákona, přičemž řízení o přestupcích bylo zahájeno dnem vydání příkazu dne 2. 8. 2024 – tj. po novele zákona), a protože nenastala ani situace, že by se při posuzování odpovědnosti za přestupek právní úprava změnila (není tedy namístě pro pachatele přestupku ani vyhodnocovat pozdější příznivější právní úpravu), lze uzavřít, že přechodná ustanovení novely zákona na předmětné řízení nedopadají. **Z toho vyplývá, že předmětné řízení je nutno posuzovat dle zákona ve znění účinném po novele.**²

---

² Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2016, č. j. 10 As 250/2015-92: „Pokud tedy novelizované znění procesního předpisu mění předpis, z něhož vycházel stavební úřad, neobsahuje intertemporální pravidla, pak odvolací správní orgán rozhoduje podle nové procesní úpravy, účinné v době jeho rozhodování [viz rozsudek NSS ze dne 25. 7.

53. Obecné vymezení časové působnosti je stanoveno v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, dle něhož se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku. Jde o základní pravidlo pro posuzování odpovědnosti pachatele přestupku s ohledem na dobu spáchání přestupku (dokončení protiprávního jednání) a na změny právních předpisů. Toto pravidlo vychází ze zásady obsažené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a pro předmětnou věc je nutné jej aplikovat.

Změna právní kvalifikace ve výrocih I a II napadeného rozhodnutí

54. V napadeném rozhodnutí byl Úřadem aplikován § 268 odst. 1 písm. a) zákona ve znění účinném před novelou zákona, dle něhož mj. platilo, že se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr návrhu v soutěži o návrh a soutěž o návrh se považuje po výběru návrhu za ukončenou. Současně platil § 149 odst. 3 písm. b) zákona ve znění účinném před novelou zákona, dle něhož se soutěž o návrh považuje za ukončenou v okamžiku, kdy v případě podání námitek uplyne lhůta pro podání návrhu podle § 251 odst. 2 nebo 3 zákona, pokud návrh není podán. Vzhledem k tomu, že po odmítnutí podaných námitek zadavatelem nebyl následně návrh podle § 251 zákona ve znění účinném před novelou zákona podán, soutěž o návrh se považovala za ukončenou dne 30. 10. 2023.
55. Jak již z textu výše vyplývá, na posouzení přestupku v předmětné věci však bylo třeba aplikovat ustanovení zákona ve znění účinném po novele. Novela zákona přitom upravila § 268 zákona pouze v legislativně technickém rozsahu (blíže viz bod 57 tohoto rozhodnutí), čímž došlo k vyčlenění zvláštních skutkových podstat pro soutěž o návrh, avšak znaky dané skutkové podstaty zůstaly totožné. Dle § 268 odst. 1 písm. b) zákona ve znění účinném po novele platí, že se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem v soutěži o návrh, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr návrhu a současně podle § 268 odst. 6 zákona ve znění účinném po novele se jednání zadavatele podle odstavce 1 písm. b) považuje za přestupek jen tehdy, bude-li se soutěž o návrh považovat za ukončenou podle § 149 odst. 3 zákona po novele.³ Na základě uvedeného konstatuji, že po aplikaci správného znění zákona jsou v šetřené věci relevantní tytéž skutečnosti. Tedy, mj. protože po odmítnutí podaných námitek zadavatelem nebyl následně návrh podle § 251 zákona po novele podán, soutěž o návrh se považuje za ukončenou dne 30. 10. 2023.
56. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích se dnem spáchání přestupku rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. K jednání, kterým byly přestupky dle výroku I a výroku II napadeného rozhodnutí obviněným spáchány, došlo v průběhu soutěže o návrh. Soutěž o návrh byla ukončena dne 30. 10. 2023, tedy dle § 268 odst. 6 zákona po novele se jednání zadavatele od tohoto dne považuje za přestupek.
57. Ve smyslu výše uvedené argumentace bylo nutné změnit výrok I a II napadeného rozhodnutí, byť se *de facto* jedná pouze o přesunutí totožné skutkové podstaty z § 268 odst. 1 písm. a) zákona ve znění účinném před novelou zákona do § 268 odst. 1 písm. b) zákona ve znění účinném po novele. Že jde o legislativně technickou změnu potvrzuje i důvodová zpráva

---

2007, čj. 1 Azs 55/2006-60, č. 1349/2007 Sb. NSS; a také náleží Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2005, sp. zn. I. ÚS 574/03 (N 80/37 SbNU 105)]“.

³ Pozn. § 149 odst. 3 zákona je ve znění účinném po novele totožný se zněním § 149 odst. 3 zákona ve znění účinném před novelou zákona. Novelou zákona došlo pouze k doplnění spojky „nebo“, jež význam ustanovení zákona nezměnilo.

k novele zákona, jež uvádí: „V odstavci 1 písm. a) a b) dochází ke sjednocení terminologie skutkových podstat s § 248 a z důvodů zjednodušení textu také k rozdělení skutkových podstat dosavadního písmene a) a b) a vyčlenění zvláštních skutkových podstat pro soutěž o návrh v nových písmenech b) a d), které jsou doplněny časovým určením v odstavci 4. V důsledku této změny dochází také ke změnám odkazů v odstavci 2 a 3.“ Znaky skutkové podstaty (mj. nedodržení pravidel stanovených zákonem, které měl zadavatel dodržovat, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr návrhu v soutěži o návrh) zůstaly v obou zněních zákona zachovány a v předmětném případě naplněny (viz dále).

58. S ohledem na novelu zákona, znění § 268 zákona po novele v odst. 4 a jeho nového odstavce 6, je nutné doplnit odůvodnění napadeného rozhodnutí o následující.
59. Protože soutěž o návrh lze podle § 149 odst. 3 písm. b) zákona po novele považovat za ukončenou ke dni 30. 10. 2023, je splněna zákonná podmínka nově stanovená v § 268 odst. 6 zákona po novele, dle které se jednání zadavatele podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona po novele považuje za přestupek jen tehdy, bude-li se soutěž o návrh považovat za ukončenou podle § 149 odst. 3 zákona po novele.
60. Dále lze konstatovat, že není naplněn § 268 odst. 4 zákona po novele, protože se v předmětné věci nejednalo o nedodržení pravidel stanovených tímto zákonem spočívajících v tom, že zadavatel nevyločil účastníka soutěže o návrh, který podal vybraný návrh, v rozporu s § 148 odst. 8 písm. b) zákona po novele.
61. Vzhledem ke změně § 270 zákona po novele, jež upravuje společná ustanovení k přestupkům, je nutno uvést, že promlčecí doba u přestupků podle § 268 zákona po novele je dle § 270 odst. 3 písm. a) zákona po novele 5 let a dle ustanovení § 270 odst. 4 písm. b) zákona po novele odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 10 let od jeho spáchání u přestupků podle § 268 zákona po novele. Konkrétně, ke spáchání obou přestupků uvedených ve výroku I tohoto rozhodnutí došlo dne 30. 10. 2023, k tomuto datu se tedy předmětná soutěž o návrh považuje za ukončenou. Řízení o přestupcích bylo zahájeno dnem vydání příkazu, tj. dne 2. 8. 2024. Promlčecí doba se přerušuje doručením příkazu, přičemž tento byl obviněnému doručen rovněž dne 2. 8. 2024. Z uvedeného plyne, že ve vztahu k projednávaným přestupkům promlčecí doba ke dni vydání tohoto rozhodnutí neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávané přestupky uplynutím promlčecí doby nezanikla.
62. Protože v řízení o rozkladu bylo zjištěno, že Úřad při svém rozhodování aplikoval zákon v nesprávném znění, přičemž změna § 268 byla pouze legislativně technického rázu, tudíž znaky skutkové podstaty přestupků specifikovaných ve výroku I tohoto rozhodnutí se nezměnily, bylo namísto změnit právní kvalifikaci posuzovaných přestupků tak, že řízení je vedeno o přestupcích spáchaných podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona po novele. Změna označení ustanovení, dle kterého jsou přestupky posuzovány, jestliže toto ustanovení má stále totožný obsah, je v souladu se zásadou jednotnosti správního řízení (na správní rozhodnutí v obou stupních se nahlíží jako na jeden celek)⁴ a současně není dotčena zásada

---

⁴ Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2007, č. j. 62 Ca 20/2006-65: „Správní řízení je totiž vystavěno na zásadě jeho jednotnosti; řízení tedy od okamžiku jeho zahájení až do vydání rozhodnutí v jeho posledním stupni tvoří jeden celek.“ Nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159: „Na rozhodnutí žalovaného je pak třeba hledět jako na celek, který je tvořen jak rozhodnutím prvního stupně, tak rozhodnutím druhého

dvoustupňovosti (dvojinstančnosti) správního řízení, jejímž primárním účelem je zaručení tzv. devolutivního a suspenzivního účinku (tedy toho, aby věc byla přezkoumána správním orgánem vyššího stupně a aby byla odložena realizace obsahu výroku napadeného rozhodnutí, což se v daném případě stalo). V této věci lze odkázat např. na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2024, č. j. 9 As 64/2007-98.⁵

63. Změnou výroku I a II napadeného rozhodnutí sice došlo ke změně právní kvalifikace přestupků, avšak nedošlo k újmě na právu obviněného odvolat se, jak předvídá § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť nedošlo k rozšíření řízení o další skutkové podstaty. V předmětném případě byla pouze aplikována novela zákona, jež § 268 upravila v legislativně technickém smyslu – sjednotila terminologii skutkových podstat s § 248 zákona po novele, zjednodušením textu rozdělila skutkové podstaty dosavadního písmene a) a b) odst. 1 § 268 a vyčlenila zvláštní skutkové podstaty pro soutěž o návrh.

Možnost obviněného vyjádřit se k postupu předsedy Úřadu

64. Usnesením č. j. ÚOHS-43736/2024/161 ze dne 18. 11. 2024, doručeném dne 19. 11. 2024, jsem obviněného seznámil se zamýšleným postupem ohledně změny právní kvalifikace přestupků uvedených ve výroku I a II napadeného rozhodnutí, k němuž dochází v tomto řízení o rozkladu, a ponechal jsem mu možnost se k tomuto postupu v přiměřené lhůtě vyjádřit. Obviněný se ve stanovené lhůtě k postupu v řízení o rozkladu nevyjádřil.

V. K námitkám rozkladu

65. Obviněný s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť má za to, že není v souladu se zákonem. Své rozkladové námitky uvedl ve čtyřech argumentačních okruzích, přičemž u každého okruhu namítal nesprávné právní posouzení Úřadem.

K námitce týkající se porušení zásady transparentnosti

66. Úřad ve výroku I konstatoval porušení zásady transparentnosti, když ze zprávy o hodnocení návrhů není zřejmé, jak byly jednotlivé návrhy posouzeny. Obviněný s tímto závěrem nesouhlasí a tvrdí, že hodnocení soutěžních návrhů bylo provedeno dostatečně s ohledem na specifický charakter umělecké soutěže o návrh.
67. Nutno konstatovat, že vznesené rozkladové námitky jsou obdobně argumentaci použité obviněným již v jeho vyjádřeních ze dne 20. 8. 2024 a ze dne 11. 9. 2024, přičemž Úřad se k nim vyjádřil v bodech 56-73 napadeného rozhodnutí. Vyjma odkazu na skutkovou podstatu dle zákona ve znění účinném před novelou zákona lze tudíž ve všech podstatných bodech souhlasit s odůvodněním napadeného rozhodnutí týkajícího se výroku I, včetně odkazů na judikaturu vztahující se k výkladu neurčitého právního pojmu „transparentnost“ a zásady transparentnosti aplikované v oblasti veřejných zakázek.

---

stupně. Jinak řečeno ve druhostupňovém řízení a rozhodnutí je žalovaný oprávněn napravovat pochybení a nesrovnalosti prvního stupně.“

⁵ Viz dále z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 9 As 64/2007-98: „... přestupkové řízení je vedeno v obvyklém pořadí dvou správních stolic, přičemž celé toto správní řízení se pokládá za jediný celek; odvolací řízení tak tvoří s řízením prvoinstančním jeden procesní celek. V tomto ohledu se hovoří o zásadě jednotnosti správního řízení a postup žalovaného odvolacího orgánu lze tedy akceptovat, aniž by přitom byla dotčena zásada dvoustupňovosti (dvojinstančnosti) ...“.

68. Judikatura týkající se zásady transparentnosti je dlouhodobá a konstantní a současně platí, že ačkoliv se rozsudky vztahují k předchozí právní úpravě, tj. zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jejich závěry lze plně vztáhnout i na nynější právní úpravu obsaženou v zákoně před i po novele zákona, a tedy i na šetřenou soutěž o návrh a předmětné řízení o přestupcích. Ohledně zásady transparentnosti a jejího smyslu lze zejména odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 2. 2020, č. j. 31 Af 35/2018-75 nebo na rozsudek téhož krajského soudu ze dne 14. 5. 2007, č. j. 31 Ca 166/2005-125, jež popisuje, v kterých případech není požadavek transparentnosti splněn. Ve vztahu k porušení zásady transparentnosti dle rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, č. 2189/2011 Sb. NSS⁶ a ze dne 20. 6. 2012, č. j. 7 Afs 31/2012-55, stačí, vzbuzují-li okolnosti případu důvodné pochybnosti o férovosti a řádnosti průběhu zadávacího řízení. Dle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2013, č. j. 62 Af 61/2012-108 (s odkazem na již zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j.1 Afs 45/2010-159) platí, že zajištění toho, aby žádný z úkonů zadavatele prováděných v zadávacím řízení nepůsobil netransparentně, je vždy na zadavateli veřejné zakázky.
69. Obecně platí, že v rámci zvláštních postupů upravených v části šesté zákona musí každý zadavatel postupovat v souladu se zákonem, zejména pak v souladu se základními zásadami zákona, tj. dodržovat zásady transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zvláštní postup nazvaný „soutěž o návrh“ je specifický postup zadavatele, který směřuje k získání určitého konceptu, ideového návrhu, projektu nebo plánu, nepředstavuje však specifický druh zadávacího řízení dle zákona a nevede k uzavření smlouvy.
70. Kromě obecných zásad se v rámci soutěže o návrh použijí například obdobná pravidla jako u veřejných zakázek pro podání nabídek⁷ a rovněž pro komunikaci mezi zadavatelem a dodavatelem se použije obecná úprava komunikace dle zákona.⁸ Zákon dále v § 148 stanoví pravidla, která musí zadavatel dodržet při rozhodování o složení poroty, přičemž účelem je zabezpečit zejména nepodjatost členů poroty a jejich odbornost. Rozhodování poroty vychází z principu anonymity soutěže, jež musí být dodržena až do rozhodnutí poroty, a to jak ze strany zadavatele, tak i účastníků soutěže o návrh. Porota při hodnocení návrhů vychází vždy z kritérií, která zadavatel uvedl v oznámení o zahájení soutěže o návrh,⁹ přičemž o hodnocení návrhů vyhotoví zprávu, ve které uvede pořadí jednotlivých návrhů a jež musí být podepsána, tj. validována členy poroty.
71. Úřad v napadeném rozhodnutí dovodil z § 148 odst. 5 zákona, že zpráva o hodnocení návrhů (v posuzovaném případě jde o protokoly) je klíčovým dokumentem z hlediska přezkoumatelnosti postupu poroty, potažmo zadavatele, neboť pouze na základě tohoto dokumentu je možno posoudit, zda byly při hodnocení návrhů ze strany poroty dodrženy

---

⁶ Pozn. Sbírka rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

⁷ Srov. § 107 zákona.

⁸ Viz § 144 odst. 5 zákona.

⁹ Samotné návrhy musí být vždy hodnoceny na základě předem stanovených kritérií, přičemž tato kritéria jsou také povinnou součástí oznámení o zahájení soutěže o návrh – viz § 10 a písm. H), bod 12. přílohy č. 7 vyhlášky č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele, ve znění účinném do 31. 1. 2024.

Pozn. Seznam dokumentů k soutěži o návrh, včetně soutěžních podmínek podle § 144 zákona po novele, je nově obsažen v písm. g), bod 7. přílohy č. 3 vyhlášky č. 345/2023 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele, ve znění účinném od 1. 2. 2024.

základní zásady dle § 6 zákona a zda porota při hodnocení postupovala způsobem, který zadavatel vymezil v soutěžních podmínkách. Dotčený dokument musí tedy být zpracován způsobem, aby postup poroty, jakož i pohnutky, které ji k přijatým závěrům vedly, byly řádně odůvodněny, kdy pouze za tohoto předpokladu lze daný dokument označit za učiněný v souladu se zásadou transparentnosti. Tento názor Úřadu podporuje i odborná literatura,¹⁰ jež k dotčenému § 148 odst. 5 zákona uvádí, že „[z]práva o způsobu hodnocení návrhů a o stanovení jejich pořadí ve své podstatě odpovídá písemné zprávě o hodnocení nabídek (srov. § 119 odst. 2). Také z uvedené zprávy musí být shodně seznatelné, jak a proč byly jednotlivé návrhy hodnoceny a důvody stanovení pořadí návrhů. Zpráva musí být tedy maximálně transparentní a přezkoumatelná. V případě užití objektivních kritérií musejí být příslušné hodnoty z návrhů uvedeny. V případě subjektivních kritérií lze doporučit, aby každý člen poroty co nejlépe odůvodnil své subjektivní hodnocení, když toto odůvodnění by mělo být v souladu se zásadou transparentnosti (blíže § 6) součástí závěrečné zprávy“.

72. V posuzovaném případě porota, resp. zadavatel, pro sepsání zprávy o postupu poroty zvolila formu protokolu o průběhu 1. fáze výtvarné soutěže o návrh, včetně 9 příloh, ve znění oprav administrativních chyb ve zprávě o posuzování návrhů 1. fáze a protokolu o průběhu 2. fáze výtvarné soutěže o návrh. Úřad pak shledal uvedené protokoly jako netransparentní.
73. Ve vztahu k odůvodnění porušení zásady transparentnosti v napadeném rozhodnutí obviněný sice částečně s argumentací Úřadu souhlasí, když uznává, že v protokolech jsou texty poroty ohledně hodnocení jednotlivých návrhů strohé, avšak za zcela podstatné označuje, že i přes určitou strohost se porotě podařilo shrnout jednotlivé návrhy a objektivně odůvodnit hodnocení, čímž byl naplněn potřebný standard v rámci soutěže o návrh. S tímto závěrem obviněného nelze souhlasit. Obviněný jako zadavatel stanovil v bodě 14 soutěžních podmínek několik hodnotících kritérií, pro první fázi soutěže tři a pro druhou fázi soutěže čtyři (viz bod 5 tohoto rozhodnutí). Kritéria hodnocení stanovil zadavatel bez pořadí významnosti, avšak stanovena byla, tudíž se dá logicky dovodit, že tato kritéria považoval obviněný za podstatná. Kritéria uvedená v soutěžních podmínkách jsou i ukazateli neboli indikátory pro autory návrhů, dle nichž lze dovodit, jaké zájmy a cíle zadavatel danou soutěží o návrh sleduje. Proto těmito kritériím lze následně přizpůsobit předkládané návrhy, aby se co nejvíc shodovaly se záměry zadavatele.
74. Z protokolů přitom vyplývá, byť stručně až stroze, že porota hodnotila především „celkovou výtvarnou úroveň návrhů, kvalitu provedení a naplnění soutěžních podmínek“, tj. první kritérium hodnocení a v některých případech i „začlenění návrhů do určeného prostoru“, tj. druhé kritérium hodnocení. Hodnocení třetího kritéria „hospodárnost a proveditelnost návrhu“ porotou není v protokolech patrné vůbec. Hodnocení čtvrtého kritéria, vztahujícího se k 2. fázi hodnocení, kdy mělo být předmětem hodnocení poroty portfolio slévače,¹¹ není taktéž jakkoli v protokolech zaznamenáno. Na základě uvedeného zdůrazňuji, že podstatou mé argumentace není „podrobná analýza jednotlivých návrhů v rámci odůvodňování rozhodnutí poroty“ a ani vyvažování, resp. specifikování, „v jaké rovině je odůvodnění poroty již dostatečné“, jak namítá v rozkladu obviněný. Podstatou mé argumentace rovněž není detailní posuzování jednotlivých subjektivních, nekvantifikovatelných kritérií, vůči čemuž

¹⁰ Krč, R., Vaněček, J.: Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1005.

¹¹ Hodnocení čtvrtého kritéria (tj. portfolio slévače nebo slévárny) se mělo týkat návrhů č. 6, 8, 9, 10, 11 (jde o pořadová čísla, pod kterými byly jednotlivé návrhy zadavateli fyzicky doručeny), tj. návrhů, které postoupily do 2. fáze.

obviněný v rozkladu brojí, ale fakt, že z protokolů není vůbec seznatelné jakékoli hodnocení třetího a čtvrtého kritéria, jež zadavatel v soutěžních podmínkách sám stanovil. Z logiky věci plyne, že nelze s obviněným souhlasit, když na absenci hodnocení dvou ze čtyř hodnotících kritérií v protokolech nahlíží tak, že došlo k naplnění potřebného standardu v rámci soutěže o návrh.

75. Pokud u dvou ze čtyř hodnotících kritérií v protokolech zcela chybí jakákoli zmínka o hodnocení poroty, pak není objektivně možné provést přezkum postupu poroty, resp. obviněného u těchto dvou kritérií. Není rovněž možné porotou, resp. obviněným provedené hodnocení soutěžních návrhů označit za transparentní, přezkoumatelné, či souladné se zákonem, neboť nepřítomnost informací týkajících se dvou hodnocených kritérií v protokolech znemožňuje posouzení sporného procesu hodnocení. A i když v rozkladu obviněný namítá, že *„podstatná je materiální stránka věci, a to, že skutečně došlo k velmi detailnímu posouzení jednotlivých návrhů v souladu se soutěžními podmínkami a v souladu se zákonem“*, pak je namístě se ptát, z jakých podkladů při svých závěrech obviněný vychází a jak je možné si tyto závěry ověřit, když jeho tvrzením nespovídají písemné podklady se soutěží o návrh související. Byl to ostatně obviněný, kdo kritéria hodnocení v soutěžních podmínkách stanovil, a při povinnosti nestranného a objektivního přezkumu postupu poroty, resp. obviněného při hodnocení návrhů v soutěži o návrh ze strany Úřadu proto nelze souhlasit ani s rozkladovou námitkou obviněného, jenž předmětná zjištění považuje za přepjatý formalismus ze strany Úřadu.
76. Ohledně konkrétní důvodnosti porotou učiněného závěru obviněný v rozkladu uvedl, že jako zadavatel není kompetentní k upřesnění nebo nahrazení vůle poroty, neboť se veskrze jedná o odbornou část (odborný aspekt) soutěže. U této námítky obviněného je nutno zopakovat ustálenou judikaturou aprobovanou povinnost zadavatele připravit soutěž o návrh takovým způsobem, aby nedošlo k porušení zákona. Zadavatel má nastavit soutěžní podmínky v soutěži o návrh tak, aby i následný postup poroty byl v souladu se zákonem, ne aby upřesňoval nebo nahrazoval vůli poroty, jak uvádí v rozkladu.
77. Protože znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona ve znění před novelou zákona jsou totožné se znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. b) zákona ve znění po novele, tj. zadavatel se dopustí přestupku tím, že (1) nedodrží pravidla stanovená tímto zákonem v soutěži o návrh, (2) přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr návrhu,¹² (3) s tím, že jednání zadavatele se považuje za přestupek jen tehdy, bude-li se soutěž o návrh považovat za ukončenou podle § 149 odst. 3 zákona, odkazují na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména na rekapitulaci týkající se všech tří znaků předmětné skutkové podstaty v bodech 70-72.
78. Na základě výše uvedeného tedy nelze souhlasit s obviněným, jenž má dle argumentace uvedené v rozkladu za to, že v rámci soutěže o návrh postupoval v souladu se zákonem, zejména v souladu s částí šestou a se základními zásadami zákona; proto shledávám jeho námítky k výroku I napadeného rozhodnutí jako nedůvodné.

---

¹² Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kol.: Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1559: „Je nutné opakovaně připomenout, že na rozdíl od dalších skutkových podstat přestupků je pro ÚOHS vždy relevantní zkoumat, zda postup zadavatele alespoň potencionálně ovlivnil výběr dodavatele, resp. výběr návrhu v soutěži o návrh.“

K námitce týkající se porušení anonymity

79. Úřad ve výroku II konstatoval nedodržení pravidla, dle kterého je nutno zajistit anonymitu soutěžních návrhů před finálním stanoviskem poroty. Obviněný s tímto závěrem nesouhlasí, když tvrdí, že k odkrytí anonymity návrhů došlo až po konečném rozhodnutí o pořadí návrhů a členové poroty již pouze potvrdili svůj původní závěr a možnost uchazečů dílo realizovat.
80. Kromě odkazu na skutkovou podstatu přestupků dle zákona ve znění před novelou zákona lze souhlasit i s podstatnými body argumentace napadeného rozhodnutí týkajících se výroku II (body 75-82 napadeného rozhodnutí).
81. Obviněný v rozkladu tvrdí, že hlasování o pořadí návrhů na 1. až 5. místě, ke kterému podle protokolů došlo dne 24. 8. 2023 po 12:16, tj. po otevření obálek obsahujících identifikační údaje autorů jednotlivých soutěžních návrhů, se týkalo pouze způsobilosti autorů návrhů pro jednací řízení bez uveřejnění, a nikoli změny pořadí návrhů. Porota dle obviněného nehlasovala znovu o pořadí návrhů, pouze sekundárním hlasováním potvrdila zadavateli svůj odborný názor, že může vést jednací řízení bez uveřejnění se všemi autory oceněných návrhů, aniž by zadavatel podstoupil riziko, že některý z autorů nebude schopen dílo realizovat (dále jen „**sekundární hlasování poroty**“). K této námitce je nutné konstatovat, že pro takovou interpretaci důvodu sekundárního hlasování poroty po odtajnění autorů návrhů nesvědčí soutěžní podmínky a ani písemně zaznamenaný postup poroty v protokolech.
82. Text protokolu o průběhu 2. fáze soutěže o návrh ze dne 24. 8. 2023 (dále jen „**protokol o průběhu 2. fáze**“) obsahuje mimo jiné následující. Článek 3.2 nazvaný „Hlasování poroty o nepřijetí a přijetí návrhů“ a čl. 3.3. „Diskuse nad návrhy přijatými do druhé fáze hodnocení“. V uvedeném článku jsou zopakována pouze tři hodnotící kritéria, podrobné seznámení poroty s vlastními soutěžními návrhy mezi 9:45 a 11:30, poté obědová pauza do 12 hodin. Následuje hlasování o zúžení soutěžních návrhů na posuzování 3 návrhů, kdy 4 porotci souhlasí a jeden je proti (v tomto článku protokolu o průběhu 2. fáze je uvedeno: „*Pan [R. F.] s tímto hlasováním nesouhlasí*“.) Poté porota hlasuje o návrzích – první místo pro návrh č. 10, druhé místo pro návrh č. 11 a třetí místo pro návrh č. 9. (Čtyři porotci souhlasí a jeden je proti.) Další hlasování poroty probíhá o návrzích – čtvrté místo pro návrh č. 6 a páté místo pro návrh č. 8. (Čtyři porotci souhlasí a jeden je proti.) U hlasování je zaznamenáno: „*Pan [R. F.] hlasoval proti z důvodu, že mu nebyla známa identifikace jednotlivých autorů. Následně porota přistoupila k otevření obálek s jmény autorů*“. V následujícím bodě 4 protokolu o průběhu 2. fáze, nazvaném „*Otevření obálek se jmény autorů*“, je mj. uvedeno, že „*[o]tevření všech obálek obsahující identifikační údaje autorů bylo zahájeno po zhodnocení doručených návrhů dne 24.08.2023 v 12:16 hodin. Otevření proběhlo v pořadí, ve kterém byly jednotlivé návrhy doručeny na profil Zadavatele. Následně bylo zpřístupněno portfolio jednotlivých účastníků a slévárny*“. V článcích 4.1 až 4.10 jsou identifikováni autoři všech 10 soutěžních návrhů, včetně označení sléváren. Dále v čl. 4.11 protokolu o průběhu 2. fáze, nazvaném „*Hlasování*“, je mj. uvedeno, že „*[p]orota na základě portfolio účastníků, kteří postoupili do druhé fáze, hlasovala znovu o pořadí návrhů na 1., 2. a 3. místě (10, 11, 9) na 4. místě návrh č. 6 a na 5. místě návrh č. 8 a na základě hlasování konstatovala, že pořadí se proti hlasování před otevřením jednotlivých prezentací autorů nemění. [...] Pan [R. F.] s tímto hlasováním nesouhlasí a požádal o zaznamenání svého pořadí návrhů v druhé fázi: 8, 10, 6, 9, 11. Důvodem jsou zkušenosti zhotovitele, cena a estetika*“.

83. Na základě protokolu o průběhu 2. fáze je tedy zřejmé, že obviněným předložená rozkladová argumentace ohledně sekundárního hlasování poroty neobstojí hned z několika důvodů. Především (A) dle čl. 14.2 soutěžních podmínek byla stanovena čtyři kritéria hodnocení druhé fáze soutěže o návrh. První tři kritéria byla identická s kritérii stanovenými pro první fázi, dle čtvrtého kritéria mělo být hodnoceno portfolio slévače (viz bod 5 tohoto rozhodnutí). I když v protokolech není vůbec zaznamenáno hodnocení návrhů dle čtvrtého kritéria hodnocení, z bodu 4 protokolu o průběhu 2. fáze vyplývá, že pro porotu bylo zpřístupněno portfolio sléváren až po otevření všech obálek obsahujících identifikační údaje autorů a sléváren. Všech 5 posuzovaných návrhů označilo ve svém portfolio i konkrétní slévárny. Logicky tedy platí, že až po zpřístupnění portfolio sléváren mohla porota provést posouzení návrhů dle čtvrtého kritéria. Proto lze za konečné hlasování o umístění návrhů v soutěži o návrh považovat až hlasování uvedené v čl. 4.11 protokolu o průběhu 2. fáze, ne dřívější hlasování uvedené v čl. 3.3, na které odkazuje obviněný. V neposlední řadě je nutné zmínit, že (B) absence jakékoli zmínky týkající se hodnocení způsobilosti autorů a jejich návrhů pro jednací řízení bez uveřejnění v protokolu o průběhu 2. fáze rovněž nesvědčí ve prospěch obviněným předložené argumentace o sekundárním hlasování poroty. Mimo to, (C) pokud by porota dle rozkladové argumentace obviněného pouze sekundárně hlasovala „s ohledem na pochybnosti o realizovatelnosti některých návrhů z důvodu zkušeností autorů“, tedy aby potvrdila, že „všichni autoři jsou dostatečně zkušené sochaři, schopní své předložené návrhy realizovat“, svědčilo by toto tvrzení spíše o hlasování poroty ohledně čtvrtého kritéria hodnocení. Relevantní pro posouzení ovšem zůstává, že z čl. 4.11 protokolu o průběhu 2. fáze nic nenasvědčuje tomu, že by porota hlasovala o schopnostech nebo zkušenostech autorů realizovat své návrhy, ale že z uvedeného článku plyne, že porota „hlasovala znovu o pořadí návrhů na 1., 2. a 3. místě (10, 11, 9) na 4. místě návrh č. 6 a na 5. místě návrh č. 8“.
84. Obviněný v rozkladu rovněž namítal, že sekundárním hlasováním nemohlo dojít ke změně již odhlasovaného pořadí návrhů, jelikož i v případě, kdy by porota shledala nedostatečnou kvalifikaci některého účastníka, nedošlo by k hlasování, a ani ke změně pořadí. Ani s touto námitkou obviněného nelze souhlasit, protože hraničí se spekulací – obviněný si nemůže být jistý, zda by (ne)mohlo dojít k hlasování, a že by porotci (ne)mohli změnit svůj názor nebo že by (ne)mohli hlasovat odlišným způsobem. Že se jedná o úvahu relevantní minimálně v potenciální rovině lze podpořit faktem zaznamenaným v čl. 4.11 protokolu o průběhu 2. fáze, z něhož vyplývá, že jeden z porotců po odtajnění autorů návrhů a sléváren hlasoval proti původnímu pořadí návrhů (viz hlasování v čl. 3.3) a požádal o zaznamenání svého (odlišného) pořadí návrhů v 2. fázi hodnocení, s odkazem na zkušenosti zhotovitele, cenu a estetiku. Tímto odlišným hlasováním, byť jen jedním z porotců, lze poukázat na alespoň hypotetickou možnost ovlivnění výběru návrhu po odtajnění autorů návrhů, čímž je naplněn jeden ze znaků skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. b) zákona ve znění po novele.¹³ Skutečnost, že v předmětné soutěži o návrh nedošlo konečným hlasováním (zaznamenaným v čl. 4.11 protokolu o průběhu 2. fáze) ke změně pořadí návrhů, protože pouze jeden z porotců měl odlišný názor na pořadí, není v konečném důsledku zásadní. Jednoduše řečeno, hlasování

---

¹³ Srov. rozsudek Krajského osudu v Brně ze dne 29. 4. 2019, č. j. 29 Af 134/2016-39: „V souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu zdůraznit, že z dikce ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách plyne, že ke spáchání deliktu dojde, i pokud porušením zákona zadavatel pouze mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky. Postačí tedy pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejhodnější nabídky (viz rozsudek ze dne 25. 7. 2013, č. j. 9 Afs 78/2012–28).“

poroty mohlo dopadnout jakkoli, a že ke změně konečným hlasováním o pořadí návrhů nedošlo, nepotvrzuje dodržení povinnosti obviněného zajistit anonymitu návrhů vůči členům poroty až do okamžiku, než porota dospěje ke konečnému stanovisku.

85. Ohledně návrhu obviněného provést výslech členů odborné poroty za účelem vyjasnění skutkového stavu odkazují na odůvodnění Úřadu v bodu 84 napadeného rozhodnutí. Pokud obviněný uplatnil rozhodnou argumentaci již písemně v rámci svého vyjádření ze dne 20. 8. 2024, kde mj. podrobně popsal skutečnosti, které by dle něj měly zaznít právě ze strany navrhovaných svědků, pak by výslech navržených svědků nepřinesl nové relevantní informace. Úřad navrhované provedení důkazů nepovažoval za hospodárné a účelné, a s tímto posouzením lze souhlasit. Nutno rovněž zohlednit § 80 odst. 2 zákona o přestupcích, dle něhož správní orgán nemá povinnost konat ústní jednání vždy, pokud o to účastník řízení požádá. Jeho nařízení je na požádání obviněného nutné pouze tehdy, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv, případně je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. V případě obviněného však nenastala žádná z těchto situací. To, co mělo dle obviněného při výslechu svědků zaznít, bylo již součástí spisové dokumentace, proto obviněný nemohl být nekonáním ústního jednání zkrácen na svých právech.
86. Taktéž další rozkladovou námitku je nutno odmítnout, když obviněný upozornil na soutěžní podmínky s odůvodněním, že anonymita soutěže je zajišťována do té míry, jak je stanoveno v pravidlech, a pokud tato pravidla výslovně umožňují, aby porota znala identitu účastníků po určitém bodu, nejedná se o její narušení, ale o legitimní součást hodnotícího procesu, který nijak nevybočuje z řady ostatních soutěží o návrh. Tento svůj názor obviněný opírá o doložené potvrzení ČKA, dle něhož jsou soutěžní podmínky soutěže o návrh v souladu se soutěžním řádem ČKA. Na základě uvedeného potvrzení ČKA obviněný dovozuje, že když soutěžní řád ČKA výslovně stanoví, že je v souladu s § 143 a násl. zákona, pak má obviněný za to, že nemohlo dojít k porušení principu anonymity v rámci soutěže o návrh. Na tomto místě je nutné připomenout, že zákon má vyšší právní sílu než vnitřní řády ČKA, mezi které patří i soutěžní řád ČKA.¹⁴ Zákon působí vůči všem – má tzv. absolutní právní sílu, proto při aplikaci práva má § 148 odst. 4 zákona přednost před soutěžním řádem ČKA, a pokud by došlo ke kolizi těchto dvou norem, pak by platilo pravidlo *lex superior derogat inferiori*, tj. právní norma obsažená v předpisu vyšší právní síly má přednost před normou obsaženou v předpisu nižší právní síly. K této námitce lze uzavřít, že i soutěžní podmínky soutěže o návrh musí být v souladu se zákonem. Výše uvedená argumentace obviněného proto nemůže obstát, i kdyby soutěžní podmínky umožňovaly, aby porota znala identitu účastníků dřív, než to umožňuje § 148 odst. 4 zákona. Zadavatel má povinnost vždy zajistit anonymitu návrhů vůči členům poroty až do okamžiku, než porota dospěje ke (konečnému) stanovisku. Obdobný názor lze nalézt i v odborné literatuře, podle něhož má zadavatel zajistit, aby porota hodnotila anonymní návrhy tak, aby členové poroty nebyli schopni přiřadit k jednotlivým návrhům konkrétního účastníka soutěže.¹⁵
87. Protože znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona ve znění před novelou zákona jsou totožné se znaky skutkové podstaty přestupku dle § 268 odst. 1 písm. b) zákona ve znění po novele, tj. zadavatel se dopustí přestupku tím, že (1) nedodrží pravidla

¹⁴ Viz <https://www.cka.cz/sluzby/legislativa/pravni-predpisy/vnitri-rady-cka>

¹⁵ KRUTÁK, Tomáš. KRUTÁKOVÁ, Lenka. GERYCH, Jan.: Zákon o zadávání veřejných zakázek s komentářem k 1. 9. 2020. 1. vydání. Praha: Anag, 2020, s. 492.

stanovená tímto zákonem v soutěži o návrh, (2) přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr návrhu, (3) s tím, že jednání zadavatele se považuje za přestupek jen tehdy, bude-li se soutěž o návrh považovat za ukončenou podle § 149 odst. 3 zákona, odkazují na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména na shrnutí týkající se všech tří znaků předmětné skutkové podstaty v bodech 78-82.

88. Na základě výše uvedeného tedy nelze souhlasit s námitkami obviněného a shledávám proto jeho námitky k výroku II napadeného rozhodnutí jako nedůvodné.

K námitce vůči údajným procesním nedostatkům

89. Nedůvodná je i rozkladová námitka, kterou obviněný tvrdí, že předmětné řízení z moci úřední nemělo být Úřadem vůbec zahájeno. Protože se účastníci soutěže o návrh, kteří podali své námitky, po doručení rozhodnutí o námitkách neobrátili na Úřad s návrhem na zahájení řízení podle § 249 zákona, shledává obviněný v neuplatnění procesních práv souhlas těchto účastníků s průběhem soutěže o návrh. Doručení podnětu Úřadu k prověření postupu obviněného, na jehož podkladě bylo zahájeno toto řízení, svědčí dle obviněného o snaze některého z účastníků soutěže o návrh jinými procesními prostředky realizovat práva, která nevyužil zejména s ohledem na úhradu kauce, jež při podání podnětu nemusí být hrazena. Obviněný považuje takové jednání účastníka soutěže o návrh za zcela vědomé obcházení zákona, které by nemělo požívat právní ochrany.

90. Vůči této námitce podotýkám, že omezení pro vyřizování podnětů obsahuje toliko § 258 odst. 2 zákona, dle kterého se nevyřizují podněty, které podá stěžovatel, který v téže věci nevyužil možnosti podat námitky. Taková situace v posuzovaném případě nenastala. Dále lze doplnit, že využití kteréhokoli práva, jež zakotvuje platný a účinný právní předpis, nemůže být v právním státě samo o sobě chápáno jako obcházení zákona. Obecná povinnost přijímat podněty správními orgány, aby mohlo být zahájeno řízení z moci úřední, je zakotvena v § 42, resp. § 46 správního řádu. Ve vztahu k posuzované věci je zahájení řízení z moci úřední presumováno v § 249 zákona ve znění před i po novele. Z moci úřední se zahájují taková řízení, na kterých existuje určitý veřejný zájem a jejichž zahájení není pouze v zájmu konkrétní osoby. Ačkoli může být k tomuto řízení podán podnět, nedochází jeho doručením příslušnému správnímu orgánu automaticky k zahájení řízení, protože je vždy na správním uvážení správního orgánu, zda řízení zahájí, nebo nikoli. Přitom musí zvážit jak zmíněný veřejný zájem na tomto zahájení (spočívající např. v nutnosti postihnout spáchaný přestupek), tak to, zda má v určitém případě takové řízení smysl (zpravidla nebývají zahajována řízení o zcela bagatelních přestupcích nebo pochopitelně přestupcích již prekludovaných).¹⁶ Jak potvrzuje konstantní soudní judikatura (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 6. 2001, č. j. II. ÚS 345/01), správní řízení je ovládáno principem legality, podle něhož je příslušný orgán povinen stíhat všechny delikty, o nichž se dozví. Řízení z moci úřední má tudíž své opodstatněné místo v právním řádu České republiky.

K námitce nepřiměřené sankce a k údajnému porušení zákona při stanovení sankce

91. Pokuta uložená dle výroku III napadeného rozhodnutí ve výši 120 000 Kč se obviněnému jeví jako nepřiměřeně vysoká. V rozkladových námitkách týkajících se výše pokuty obviněný opakovaně požadoval zohlednění některých skutečností. Pouze s jednou z uváděných

¹⁶ Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 340.

skutečností lze částečně souhlasit, a to, že obviněný v posuzovaném případě svým postupem zcela nevyločil hospodářskou soutěž. Tuto skutečnost však zohlednil v bodě 102 napadeného rozhodnutí i Úřad, když přihlédl k faktu, že soutěže o návrh se účastnilo 10 dodavatelů. S dalšími argumenty obviněného však již nelze souhlasit, obzvláště když konstatuje, že dle jeho názoru nedošlo k významnému poškození práv ostatních účastníků soutěže, porušení pravidel mělo pouze formální charakter a neovlivnilo výsledné hodnocení návrhů. Naopak, v předmětném případě byl shledán postup obviněného v průběhu posouzení a hodnocení návrhů v soutěži o návrh jako nesouladný se zákonem, proto v plné míře odkazují na body 85-111 napadeného rozhodnutí.

92. Obviněný v rozkladu namítal, že se Úřad v rámci napadeného rozhodnutí detailněji nezabýval tím, že pro stanovení výše pokuty musí být zjištěna skutečná cena zakázky, a až v případě, kdy tuto cenu není možné objektivně zjistit, je možné vycházet z ceny 20 000 000 Kč. S odkazem zejména na body 94-97 napadeného rozhodnutí a na výrok I tohoto rozhodnutí připomínám, že se obviněný dopustil dvou přestupků podle § 268 odst. 1 písm. b) zákona po novele. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona před i po novele lze za přestupek dle § 268 odst. 1 zákona před i po novele uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až e) zákona po novele.
93. V soutěži o návrh nedochází k uzavření smlouvy s účastníkem soutěže o návrh, jehož návrh byl vybrán jako vítězný, příp. s více účastníky, pokud zadavatel vybral více návrhů. Předpokládanou hodnotou v soutěži o návrh lze rozumět penězi ocenitelný výdaj na straně zadavatele spočívající především v poskytnutých cenách, odměnách a jiných platbách spojených s účastí v soutěži o návrh, přičemž předpokládanou hodnotu v soutěži o návrh nelze ztotožňovat s cenou veřejné zakázky, ze které by následně měla být vypočtena výše pokuty, jak navrhuje obviněný v rozkladu.
94. V souladu s § 143 odst. 2 zákona před i po novele použije zadavatel soutěž o návrh, pokud má v úmyslu zadat veřejnou zakázku na služby v navazujícím jednacím řízení bez uveřejnění podle § 65 zákona, přičemž tento úmysl zadavatel uvede v oznámení o zahájení soutěže o návrh. Obviněný svůj úmysl zadat na základě výsledků soutěže o návrh veřejnou zakázku, jejíž předpokládaná hodnota činí 15 000 000 Kč bez DPH, deklaroval v bodě 7 soutěžních podmínek (viz bod 4 tohoto rozhodnutí). Podstatná je však skutečnost, že soutěž o návrh předchází zadávacímu řízení na veřejnou zakázku a v době jejího ukončení nemusí být veřejná zakázka dosud zadána. Ačkoliv zadavatel deklaroval předpokládanou hodnotu následné veřejné zakázky na 15 000 000 Kč, její skutečná cena se může (a pravděpodobně i bude) lišit a bude známa až v okamžiku zadání veřejné zakázky. Navíc § 268 odst. 2 písm. a) zákona před i po novele stanoví, že pokuta se uloží do 10 % z ceny veřejné zakázky, nikoliv z předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Je tedy nutno konstatovat, že cena veřejné zakázky není dosud známa. Pokutu pak nelze stanovit ani podle součtu odměn za úspěšné návrhy, neboť tyto odměny nejsou cenou veřejné zakázky ve smyslu § 268 odst. 2 písm. a) zákona před i po novele, když samotná soutěž o návrh v šetřeném případě byla před zadáním veřejné zakázky ukončena, resp. doposud veřejná zakázka zadána nebyla a poskytnutí soutěžních návrhů nelze za zadání veřejné zakázky považovat. Názor Úřadu, že celkovou cenu veřejné zakázky pro uložení pokuty v daném případě nelze zjistit, je tedy správný.

95. V návaznosti na výše uvedené a s odkazem zejména na body 94-97 napadeného rozhodnutí proto uzavírám, že v šetřeném případě nelze cenu zakázky zjistit, přičemž horní hranice možné pokuty za oba přestupky uvedené ve výroku I tohoto rozhodnutí činí v souladu s § 268 odst. 2 písm. a) zákona ve znění účinném před i po novele jednotlivě částku 20 000 000 Kč. Pouze nad rámec shora uvedeného lze konstatovat, že výše uložené pokuty dle výroku III napadeného rozhodnutí by byla přiměřená i v případě, kdy by cena veřejné zakázky skutečně činila předpokládaných 15 000 000 Kč, neboť v takovém případě by dosahovala 0,8 % z této ceny, přičemž pokutu by bylo možné uložit až do výše 10 % z ceny veřejné zakázky.
96. Je potřeba dodat, že Úřad je povinen uložit pokutu za spáchání přestupku,¹⁷ neboť § 268 zákona po novele nepřipouští možnost podmíněného upuštění od uložení správního trestu, přičemž § 42 zákona o přestupcích se na postup Úřadu v souladu s ustanovením § 270 zákona po novele nepoužije.¹⁸
97. Další část svých námitek zaměřil obviněný vůči posouzení přiměřenosti pokuty s ohledem na ekonomickou situaci obviněného, přičemž Úřad dle jeho názoru posoudil izolovaně pouze příjmy obviněného. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 5. 2021, č. j. 1 As 373/2020-40 vyložil, že „*k majetkovým poměrům přestupce správní orgán přihlédne jako k jedné z okolností při určování druhu a výměry správního trestu, je-li to pro uložení zamýšlené sankce relevantní. Jedná se o případy hrozícího likvidačního charakteru sankce, ať již vzhledem k její výši samotné, nebo na základě námítky přestupce.*“ Úřad v předmětné věci postupoval v souladu s § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích, když při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Při stanovení výše pokuty Úřad standardně přihlíží i k ekonomické situaci obviněného, neboť v určitém případě se může pokuta, byť uložená v minimální výši, jevit jako nespravedlivá. Proto přihlížet ke schválenému rozpočtu obviněného a k jeho hospodaření s celkovými příjmy je zcela běžnou praxí. V případě obviněného z veřejně dostupných zdrojů¹⁹ vyplývá, že objem finančních prostředků, s nimiž obviněný hospodaří, se pohybuje v řádu stovek milionů korun. Na základě těchto údajů lze s Úřadem souhlasit, když v napadeném

---

¹⁷ Srov. rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 29. 3. 2019, č. j.: ÚOHS-R0033/2019/VZ-09008/2019/322/JSu: „*Tu se jeví jako vhodné poukázat také na to, že Úřad nemá možnost upustit od uložení pokuty, jak navrhuje obviněný v rozkladu. Z textace § 268 odst. 2 písm. a) zákona, dle kterého byla pokuta v nyní řešeném případě uložena, je zcela patrné, že Úřad pokutu při spáchání korespondujícího přestupku uložit musí. ... Mohlo by se jevit, že Úřad může upustit od uložení pokuty ve smyslu § 43 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jako „zákon o přestupkové odpovědnosti“)* nebo podmíněčně upustit od uložení pokuty ve smyslu § 42 téhož právního předpisu. Tu si je ovšem nutno uvědomit, že aplikace § 42 a § 43 zákona o přestupkové odpovědnosti je pro účely správních řízení ve věci možného spáchání přestupků dle zákona vyloučena, neboť tak stanoví § 270 odst. 11 zákona. Z výše uvedeného je tedy patrné, že Úřad nemůže upustit od uložení pokuty za spáchaný přestupek, neboť mu to relevantní zákony neumožňují (zde srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2012, č. j. 3 Ads 53/2011–68, kde uvedený soud uvedl: „*Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že krajský soud shora citovanému návrhu žalobce na upuštění od potrestání nemohl vyhovět zejména z jiného, v dané věci primárního, právního důvodu. Soud totiž může od uložení trestu upustit pouze v mezích zákonem dovolených (§ 78 odst. 2 s. ř. s.). Takže pokud zákon, podle něhož správní řízení o uložení sankce probíhalo, neumožňuje od uložení potrestání upustit, nemůže tak v rámci svého moderačního práva učinit ani soud (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č.j. 6 As 48/2007-58; dostupný na www.nssoud.cz).*“

¹⁸ Viz Šebesta, M., Novotný, P., Machurek, T., Dvořák, D. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1560.

¹⁹ <https://www.mmdecin.cz/hospodareni-mesta-sluzby>, <https://www.mmdecin.cz/hospodareni-mesta-sluzby/2024/5772-upraveny-rozpocet-mesta-k-31-10-2024/file>, <https://www.mmdecin.cz/hospodareni-mesta-dokumenty/2023> nebo <https://www.mmdecin.cz/hospodareni-mesta-sluzby/2024>

rozhodnutí uzavřel, že vyměřenou výši pokuty nelze v šetřeném případě považovat za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).

98. Významné jsou v této souvislosti rovněž závěry Nejvyššího správního soudu, jenž v rozsudku ze dne 30. 4. 2021, č. j. 1 As 498/2020-29 konstatoval, že „*majetkové poměry pachatele (včetně jeho ztráty v roce 2019) nelze považovat za polehčující okolnost. Jedná se o okolnosti (skutečnosti) významné pro určení individuální výše sankce (včetně požadavku na její nelikvidační/rdousící výši). Samotné majetkové poměry pachatele bez dalšího automaticky nevedou k uložení nižšího trestu, vedou však k individualizaci uloženého trestu tak, aby uložený trest splnil svou funkci (své funkce) – preventivní, výchovnou, ochrannou, represivní a restorativní.*“ Tedy ani odkazování obviněného na jeho schodkový rozpočet nelze bez dalšího zohlednit ve smyslu automatického uložení nižšího trestu.
99. Vzhledem k námitkám obviněného k této části rozkladu jsem přezkoumal zákonnost a správnost výroku III tak, jak byl odůvodněn v napadeném rozhodnutí a dospěl jsem k závěru, že tento je správný a zákonný. Úřad při určení výměry a druhu správního trestu – v daném případě pokuty – přihlédl ke všem aspektům, které je povinen zhodnotit ve smyslu § 37 a § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, a současně ke všem okolnostem, které stanovil zákon v § 268 ve znění účinném před i po novele, přičemž své závěry dostatečně odůvodnil. Tento postup je v souladu s ustálenou judikaturou, jež požaduje, aby v rozhodnutí o uložení správního trestu byla zohledněna všechna kritéria, jejichž aplikaci zákon o přestupcích s výší správního trestu spojuje, přičemž nepostačuje toliko prosté vyjmenování těchto zákonných kritérií, aniž by odůvodnění obsahovalo alespoň stručné zdůvodnění, proč a jak tato kritéria dopadají na individuální případ obviněného.²⁰ Úřad tomuto zákonnému požadavku dostal, dostatečně zjistil skutkový stav věci a vyvodil z něj správné a zákonné skutkové a právní závěry.

K ostatním skutečnostem

100. Jelikož byl zadavatel shledán vinným ze spáchání dvou přestupků, nastaly podmínky pro to, aby Úřad uložil povinnost k náhradě nákladů řízení dle § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů. I v této části je napadené rozhodnutí správné a zákonné.
101. V této souvislosti dodávám, že dle ustálené judikatury tvoří správní rozhodnutí prvního i druhého stupně správního orgánu jeden celek, proto jsem nepovažoval za nutné opakovat všechny závěry obsažené již v napadeném rozhodnutí (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2015, č. j. 31 Af 194/2013-67).

VI. Závěr

102. Po zvážení všech aspektů předmětné věci a po zjištění, že se obviněný dopustil obou přestupků skutky, jež jsou mu kladeny za vinu, přičemž však byly shledány důvody ke změně výroku I a II napadeného rozhodnutí, a současně byly výroky III a IV napadeného rozhodnutí posouzeny jako správné a zákonné, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrocích I a II tohoto rozhodnutí.

---

²⁰ Viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2019, č. j. 9 As 56/2019-28.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

Mgr. Narcis Tomášek, advokát, U Starého Mostu 111/4, 405 02 Děčín

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy